

בקרבת יתר לשלמות

דני קושמרו | צילומים קושמרו, יצרן

מסע באלפים
המופלאים עם
פורשה קאררה
בפיתולים שאינם
נגמרים. יש אנשים
שזה הפריע להם

שהוא גם חובש כיפה וצריך להתחרות בשבת קודש הוא גם "מודה שחטאתי פה ושם". אבל אם נתייחס למה שהוא עושה היום אז הוא סוג של צדיק נסתר, ואלוהינו הרי רחום וחונן ויסלח לו - אני יושב לו על הזנב ומבין כמה אני לא מבין. הכבישים באלפים צפופים בחופשת הקיץ - אופניים, הולכי רגל ואופנועים - ועדיין ניב מלהטט ביניהם בלי לסכן אף אחד, בנימוס, בחן ובעיקר במהירות. זה מהנה הרבה יותר כשאתה יודע שבראש

הקבוצה עומד איש כזה. איך זה לתת מכונית כזו בידיים של נהג ישראלי שבהרבה מקרים לא חווה עוצמה מוטורית כזו מעולם ורוצה לממש אותה - ומיד? "כשמישהו שמעולם לא נהג במכונית כזו עולה מיד על האוטובאן אני באמת קצת בלחץ. בקילומטרים הראשונים הרבה לוחצים חזק על הגז, אבל אחרי יום-יומיים נרגעים. לא היו תאונות רציניות. בנוסף יש הבדלים בין תרבות הנהיגה הישראלית וזו האירופית - ואני כל פעם צריך להסביר מחדש איפה אפשר לנהוג מהר ואיפה פחות, לומר שלא עוקפים מימין, לא נצמדים ולא מהבהבים עם האורות."

בקבוצה שלנו עשר מכוניות ובנוסעים שבהן כל שילוב אפשרי, בני זוג, אח ואחות, אב ובנו - הכל

נראה אחרי כמה שעות נהיגה הגיוני לגמרי, אני משער שלרוב הקוראים כאן, כמוני, אין את שווי הערך של בית קטן לשים על מכונית, ועדיין הם יכולים הם יכולים לקבל את החוויה המתעתעת הזו של להרגיש כמו מיליונר לכמה ימים, כשאתה נוסע עם ניב והחבורה שלו.

יש חלומות שמתגשמים

יניב בר מוביל הטיול הוא בן 38. כשהיה באמצע שנות העשרים שלו חסך גרוש לגרוש, עזב את הארץ לבדו לשנתיים לא פשוטות כדי להגשים חלום: להתחרות בראלי ספרינט בדרכי עפר ושלג, בין השאר עם מיצובישי איוו 6 בגרופ A ביוון, בקפריסין - ובעיקר בפילנד. ומי שקצת מתמצא בספורט מוטורי, או סתם ראה פיני ממוצע נוהג בדרך למכולת - יכול להבין את גודל ההישג: להתחרות בליגה של אנשי השלג האלו. "באמת היה קשה שם. מצד שני ביוון סיימתי את העונה במקום השני. לפעמים התחרתי מול ילדים ממש, או כאלו שכבר שבגילי היו להם כבר עשר שנות ניסיון."

עכשיו חישובו כמה קשה זה להיות ספורטאי בודד כזה במדינה זרה, שצריך להשיג מימון בעצמו, ומכיוון

ף אלפים ב-HD שגלקח מעטיפות שוקולד, אוויר קריר ששורף את הריאות - ובעיקר, אחת המכוניות הטובות בעולם וזה הרגיו אותי.

מה שמרגיז בחוויה הזו - וגם אם יטעו וישלחו אותי לגן עדן אמצא מה מרגיז שם - הוא שאתה מתרגל. מתרגל למזג האוויר המושלם, לאנשים המנומסים שסביב, מתרגל לזה שכשאתה מגיע למסעדה יש לך כבר מקום חניה שמור, שכשאתה קם בבוקר המכונית מחכה לך ממש בפתח הכניסה למלון, נקייה ומצוחצחת ועם גג מופשל.

והדבר הכי גרוע בכל הסיפור הזה הוא שאתה מתרגל לעוצמה של הפורשה קאררה 4S, ולמה לא בעצם - אתה אומר לעצמך, למה לא לשדרג את המכונית ליסינג שלך למשהו כזה, הרי היא ואתה מסתדרים לא רע כבר איזה ארבעה-חמישה ימים, לה אין טענות וגם לך אין התנגדות, בסך הכל עניין של עוד איזה מיליון מיליון וחצי שקלים, הרי חיים פעם אחת וזה.

האדם הוא יצור סתגלן. הוא מתרגל - לרע, ובעיקר לטוב. הדברים שהלהיבו אותך לפני רגע עלולים להראות יממה אחר כך כדרך חיים טבעית לך. ואכן, למרות שממושב העור של היצירה מצופנהאוזן זה

ישראלית והחברה האם

"פורשה טרוולס" הישראלית היא חברת בת של החברה האם שנמצאת בגרמניה, חברת טיולים מוטוריים שעובדת בשיתוף פעולה עם פורשה, שמסייעת באספקת המכוניות ששייכות לה ובתחזוקת שלהם. המסע נערך בקבוצה של כעשר מכוניות של פורשה 911 קאררה S ו-S4, כשכל אחד נוסע בקצב שלו בסיוע מכשיר ניווט שמכויל בכל בוקר. הנסיעה עוברת תמיד בכבישים משובחים – באלפים, בדולמיטים, בסרדיניה – המיטב של אירופה. המסעות נמשכים בדרך כלל 4-5 ימים, והלינה במלונות משובחים. המחיר החל מ-3800 אירו לאדם.

מרוצה, החברה מוציאה מסע ישראלי כזה כמעט בכל שבוע, ואוטונום הם חוגגים את המסע המאה. "איזו עבודה יש לך" אני אומר לו "מכונית משובחת, כבישים מפעמיים, אתה ממש חי את החלום", אבל הוא מזכיר לי שהמציאות מאחור קצת אחרת: "כשאתה נהנה כאן אנחנו מאחורי הקלעים עובדים קשה, אבל אין טענות. לפעמים אני לא מעכל שזה מה שאני עושה, איפה אני נמצא, כמו הפגישה שלי עם נשיא פורשה העולמי כדי לדבר על עבודה. זה בלתי נתפס מבחינתי. איך מישהו אמר פעם: 'תמצא עבודה שאתה אוהב ואז לא תצטרך לעבוד יום אחד'."

נחיתה קשה

המסע נגמר ואני נוחת בארץ, קבוצת הוואטסאפ של מי שהיו שותפים למסע ממשיכה להשתולל בתמונות ובחוויות – ואני יודע שיש לי בה כמה חברים חדשים. מגיע לחניון בנתב"ג ושולף את המפתח למכונית הקוריאנית שלי, ביפ"פ היא מהבהבת לי בשמחה. מקיש את קוד האיתורן, ושמח שאני עדיין זוכר אותו. יוצא לכביש, שם גז, והמכונית כאילו מתקשה להתקדם, בקושי זהה. ככה היא נסעה גם לפני? נו, התרגלתי לטוב, האדם הוא יצור סתגלן.

אפשרי, הזדמנות מצוינת בין פס-אלפים אחד לשני להעביר חוויות וללבו בעיות, לדבר לעומק על כמה נושאים שאף פעם אין זמן להגיע אליהם במציאות היומיומית. כאן זה אתה והשותף/שותפה שלך, סוג של טיפול פסיכולוגי מול לקוח שבו, מקום שאין לאן לברוח ממנו.

אה, כן, 911

וישנה גם המכונית. ה-911 הנפלאה, המשובחת, ואם יש דבר כזה, המכונית הטובה בעולם, לעניות דעתי. מנוע 3.8 ליטר עם שישה צילנדרים וטורבו אחד ובעיקר – חמש מאות ושמונים סוסים. התאוצה שלה היא חוויה גדולה שמתחרה באופנוע ספורט ולעיתים אתה רק מחפש קטע ישר ופנוי כדי להתענג על היכולת הזו. בעיקולים, בעיקר בגרסאות ההנעה הכפולה – ובכביש הציבורי קשה מאוד להוציא משליטה את הצמיגים הענקיים ברוחב של 305 מ"מ – וכל מה שנשאר הוא להתפעל מהאחיזה ולאפשר למוח להתאושש מכוחות הג'י הצדיים. בהתחלה הם היו סקפטים. לא כולם האמינו שישראלים יסכימו לשלם סכום כלל לא פעוט על ארבעה-חמישה ימים של נהיגה, אבל ניב יכול להיות